

معدن‌چیان پیروز شدند، آیا دولت تمکین خواهد کرد؟

صادق کار

یکی از شگردهای مورد استفاده‌ی دولت برای مقابله با اعتصابات حق‌طلبانه‌ی کارگری، بازداشت و مجازات و اخراج کارگرانی است که در سازماندهی اعتصابات کارگری نقش فعال دارند و مورد اعتماد کارگران در واحدهای تولیدی هستند. در ارتباط با اعتصابات یک سال گذشته، منجمله در ارتباط با اعتصابات معدن «چادرملو» و «پلی آکریل» کارگران شاهد رفتار خلاف توافقات به عمل آمده میان مسئولین و کارگران بوده‌اند و به رغم توافق مسئولین با کارگران بر سر عدم اخراج و تعقیب سازمان‌گران اعتصابات در واحدهای مذکور، پس از فروکش کردن اعتصابات، عده‌ای از کارگران اعتصابی اخراج و بازداشت شده و یا به شرط وثیقه آزاد شده‌اند و مسئولین کوشش کرده‌اند با اخراج سازمان‌گران کارگری، کارگران را از وجود این سازمان‌گران محروم کنند و با این کار، هم از وقوع اعتصابات و اعتراضات بعدی جلوگیری نماید و هم زمینه‌ی تشکیل تشکلهای صنفی مستقل توسط این فعالان را از بین ببرند.

همان‌گونه که ده‌ها مورد تجربه‌ی اعتصابات یک سال اخیر نیز تایید می‌کنند، دولت به رغم ادعای طرفداری از تشکیل نهادهای صنفی و مدنی، وجود سازمان‌گران اعتراضات صنفی را به هیچ‌وجه برنمی‌تابد و البته این سیاست دقیقاً در انطباق با برنامه‌ی اقتصادی دولت که مقررات‌زدایی جزئی از آن است، قرار دارد. از همین رو است که حتی زمانی که کارگران و مردم یک شهر، از مردم‌عادی گرفته تا رییس شورای شهر و امام جمعه، ۱۶ روز علیه بازداشت

اعتصاب ۱۶ روزه‌ی حدود پنج هزار کارگر معدن سنگ آهن مرکزی بافق که در اعتراض به صدور حکم تعقیب ۲۰ تن از سازمان‌گران مؤثر اعتصاب موفقیت‌آمیز پیشین معدن‌چیان و بازداشت ۹ تن از آنان شروع شد سرانجام امروز با آزادی تمام کارگران زندانی و پذیرش سایر خواسته‌های معدن‌چیان توسط دولت، پایان یافت و کارگران به سر کارهایشان برگشتند و خانواده‌های کارگران و مردمی که در اعتراض به بازداشت کارگران و حمایت از مطالبات معدن‌چیان در مقابل فرمانداری تحصن کرده بودند نیز به تحصن‌شان خاتمه دادند.

با وجود عقب‌نشینی ظاهری دولت و پذیرش مطالبات کارگران اما قراین متعددی حکایت از آن دارند که عقب‌نشینی دولت یک عقب‌نشینی تاکتیکی است و مسئولین دولتی قصد اجرای تعهداتی را که به معدن‌چیان و مردم شهر داده‌اند ندارند و مشغول برنامه‌ریزی برای شانه خالی کردن از اجرای وعده‌هایشان و تنبیه و مجازات فعالان اصلی اعتصابات معدن‌چیان هستند.

آزاد کردن کارگران زندانی در مقابل سپردن وثیقه، واگذار نمودن پی‌گیری مطالبات کارگران به وزارت کار، تاکید رییس سازمان خصوصی‌سازی بر غیر قابل برگشت بودن واگذاری سهام به بخش خصوصی، تهدید اژه‌ای سخن‌گوی قوه‌ی قضاییه به برخورد با کارگران معترض، از جمله قراینی هستند که نشان می‌دهند رفتار مسئولین دولتی با کارگران ناصادقانه و به جهت خرید وقت صورت گرفته است.

توسط بازاریان و پاسداران و منسوبین حکومت به مانند غارت شرکت‌های متعلق به سازمان تامین اجتماعی، مخبرات، معادن و غیره با بهای ناچیز به یغما برده شوند و اکثریت مردم جامعه که صاحبان و مالکان واقعی این مؤسسات هستند در فقر و فلاکت و درماندگی روزگارشان را بگذرانند. یگانه تضمینی که برای نهادینه کردن دست‌آورد این اعتصاب شکوهمند و دست یافتن به حقوق سندیکایی وجود دارد، سازمان‌یابی کارگران است. از این رو کارگران نباید آئی از این مسئله حیاتی غفلت نمایند.

یادداشت:

مبارزه‌ی کارگران بافق، درسی برای همه‌ی کارگران

فرهاد فدایی

درنهایت مبارزه‌ی کارگران معدن بافق به بار نشست و برای اولین بار در تاریخ مبارزات کارگری ایران اتحاد و همبستگی مردم منطقه با اعتصاب کارگران برگ زرینی از تاریخ طبقه‌ی کارگر ایران را با غرور رقم زد.

این پیروزی و تجربه‌ی مبارزاتی به لحاظ کمی و کیفی دارای چنان جایگاهی است که فعالان کارگری در داخل و خارج کشور قاعداً می‌بایست با تجزیه و تحلیل تاکتیک‌ها و در عین حال استراتژی برگزیده از سوی کارگران، به مراتب بیش از گذشته به چگونگی و چرایی پیروزی کارگران و مردم معدن بافق توجه کنند تا سرمشقی برای همه‌ی کارگران ایران شود.

در یادداشت منتشر شده در سایت کارآنلاین با تیتیر
"سرکوب پاشنه آرشیل حکومت"

در رابطه با رمز پیروزی کارگران معدن بافق چنین تحلیل شده است: "موفقیت کارگران معدن بافق از این رو قدرت‌مند پیش می‌رود که اکنون خواست کارگران به مطالبه‌ای ملی در منطقه تبدیل شده است و این تجربه‌ای

کارگران اعتصاب و تحصن و اعتراض می‌کنند و خواهان آزادی بی‌قید و شرط معدن‌چیان می‌شوند، به کمتر از آزادی کارگران با وثیقه‌ی ۳۰ تا ۷۰ میلیونی راضی نمی‌شوند. این خود نشان می‌دهد که پیگرد کارگران همچنان در دستور کار قرار دارد و کارگران باید هوشیار و مراقب باشند که تجربه‌ی کارگران پلی آکریل در مورد آنها تکرار نشود.

در مورد توافق بر سر انصراف از فروش سهام باقی‌مانده به بخش خصوصی و واگذار کردن آن به مردم که محرک اصلی اعتصابات معدن‌چیان بوده است نیز به نظر می‌رسد دولت قصد اجرای آن را ندارد، زیرا به محض پایان اعتصاب، وزیر کشور و رییس سازمان خصوصی‌سازی مصاحبه می‌کنند و یکی از آن دو صراحتاً از قطعی و غیر قابل برگشت بودن فروش سهام به بخش خصوصی صحبت می‌کند و دیگری از سپردن کار رسیدگی به وزارت کار، معلوم نیست کارگران باید دم خروس را باور کنند یا قسم حضرت عباس دولت را!

اگر دولت آن‌طور که گفته، تجدیدنظر در واگذاری را و واگذاری سهام به مردم شهر را پذیرفته، پس چرا رییس خصوصی‌سازی، خلاف آن را می‌گوید و وزیر کشور به جای تاکید بر انجام توافق دولت با کارگران، رسیدگی به "این نزاع" را به وزارت کار محول می‌کند و اژه‌ای کارگران را تهدید به برخورد می‌کند؟ این برخوردهای متناقض، کاملاً عمدی و از روی حساب و کتاب‌اند و چنان که در بالا اشاره شد، با نیت گردن نگذاشتن به مطالبات کارگران و مردم شهر بافق صورت می‌گیرند.

مع‌الوصف عدم پای‌بندی دولت به توافقاتی که با معدن‌چیان و مردم بافق نموده، می‌تواند هزینه‌های زیادی برای دولت به دنبال آورد. تجربه‌ی اعتصابات معدن‌چیان بافق نشان داد که دیگر تنها کارگران نیستند که با سیاست‌های اقتصادی دولت و واگذاری واحدهای کلان اقتصادی پر سود تحت مالکیت عمومی، به بخش به اصطلاح خصوصی مخالفند، بلکه اکثریت مردم عادی نیز به ماهیت و تبعات منفی این سیاست دولت وقوف پیدا نموده و با آن مخالفند و هرگاه فرصت دست دهد علیه آن با کارگران همراه می‌شوند و دست به اعتراض می‌زنند. این تجربه همچنین نشان داد که کارگران در اعتراضات و اعتصابات‌شان اگر این فاکتور مهم را مد نظر قرار دهند می‌توانند علاوه بر به دست گرفتن رهبری اعتراضات مردمی، نتایج مطلوب‌تری به دست آورند.

به هر جهت مبارزه و تلاش کارگران علیه تاراج و مصادره‌ی مؤسسات کلان اقتصادی توسط منسوبین حکومت که زیر عنوان خصوصی‌سازی پیش برده می‌شود و علیه حذف قوانین کار و برای تشکیل‌یابی که در یک سال گذشته اوج کم‌سابقه‌ای پیدا نموده و اعتصابات معدن‌چیان بافق یک نمونه‌ی درخشان آن است، همچنان با قوت تداوم خواهد یافت و کارگران هوشیار و سایر مردم محروم دیگر اجازه نخواهند داد سرمایه‌های ملی کشور مانند درآمدهای نفتی،

یکی از درس‌های بزرگی که از این مبارزه‌ی کارگری می‌توان گرفت این است که تنها به حق بودن مطالبه، به خودی خود نمی‌تواند پیروزی برای کارگران به همراه آورد بلکه هنر پیوند زدن مطالبات صنفی به منافع عمومی و در پی آن حمایت خستگی‌ناپذیر مردم منطقه به نوبه‌ی خود بخشی از مبارزه‌ی نوین کارگری در کشور ماست که می‌بایست به آن توجه ویژه شود.

تجربه‌ی کارگران بافق به خوبی نشان داد که در واحدی که حتی کارگران آن اجازه‌ی تشکیل شورای اسلامی کار را هم نداشتند، با تشخیص منافع خود، اتحادی در خور تحسین و مقاومتی خستگی‌ناپذیر با تدوین استراتژی درست که نشان از درک و شناخت دقیق از جامعه، معادلات قدرت در منطقه و شرایط حاضر دارد، توانستند به این موفقیت بزرگ دست پیدا کنند.

این الگوی موفق می‌تواند در تمامی معادن، پالایشگاه‌ها و مناطق نفت‌خیز ایران توسط کارگران و مردم بومی آن مناطق مورد ارزیابی قرار گرفته و حرکتی نوین را در کسب منافع طبقاتی کارگران و مردم منطقه به وجود آورد.

ناگفته نماند بسیاری از توافقات و حتی قوانینی که بر روی کاغذ نوشته شده‌اند، بارها از سوی دولت و حاکمیت نادیده و به فراموشی سپرده شده‌اند، اما در سایه‌ی حضور کارگران هوشیار و ادامه‌ی مبارزه تا آخرین مرحله، چنین تهدیدی نمی‌تواند خطری جدی برای مطالبات کارگری به حساب آید.

کم نیستند مناطقی که به لحاظ ویژگی‌های خاص و عمومی، هم‌تراز بافق هستند. بر کسی پوشیده نیست که از جنوب تا شمال از شرق تا غرب ایران، ثروتی بزرگ از معادن، گاز، نفت و... وجود دارد که عموماً سهم مردم این مناطق و کارگران آن نادیده و پامال شده است.

آنان با الگوبرداری از مبارزه‌ی کارگران بافق می‌توانند با استراتژی پیوند مابین مطالبات صنفی و منافع ملی منطقه، تحولی اساسی در زندگی خود و ساختار اقتصاد ایران به وجود آورند.

در ابعاد دیگر، برای درس‌آموزی از مبارزه‌ی کارگران بافق می‌توان به مطالبات کلان صنفی دیگری نیز توجه کرد.

برای مثال، از هم‌اکنون تشکلهای صنفی می‌توانند با تشریک مساعی در مورد دستمزد، بیمه، امنیت شغلی، مبارزه علیه خصوصی‌سازی سرمایه‌های کلان ملی در ابعاد ملی و منطقه‌ای اتحادی پایدار را برای رسیدن به مطالبات خود آغاز کنند.

در قدم اول جا دارد که تمام فعالان کارگری حول یک مطالبه‌ی عمومی به مانند دستمزد، با هم متحد شوند.

زمینه‌های عینی اتحاد در جامعه‌ی ما به قدر کافی وجود دارد. می‌توان از هم‌اکنون مطالبات کارگری را در سطح ملی رسانه‌ای کرد.

ارزشمند برای طبقه‌ی کارگر ایران است که در هر مقطعی اگر مطالبه‌ی صنفی به خواستی ملی تبدیل شود، دولت توان ایستادن در برابر آن را ندارد. جمعیت بافق تقریباً به ۵۰ هزار تن می‌رسد، اگر هر خانوار کارگری را شامل پنج تن در نظر بگیریم می‌توان نتیجه گرفت که ۵۰ درصد جمعیت بافق کارگری است. این جمعیت به همراه فامیل و آشنایان خود اکثریت جمعیت بافق را پوشش می‌دهد.

به همین خاطر از کسبه گرفته تا امام جمعه و رییس شورای شهر و حتی یگان‌های انتظامی، بخشی از نیروی پشتیبانی کارگران به حساب می‌آیند و در همه حال حامی کارگران هستند. خواست اصلی و محوری کارگران لغو خصوصی‌سازی است و این خواست به مطالبه‌ای ملی در منطقه تبدیل شده است. "

پیروزی کارگران معدن بافق چنان با اقتدار پیش می‌رود که در تاریخ ۱۳ شهریور معاون سیاسی و امنیتی استاندار یزد در گفت‌وگو با رسانه‌های داخل ایران چنین بیان کرد: "در جلسه‌ی شورای تامین استان یزد که شنبه (۸ شهریور) با حضور حسین ذوالفقاری معاون امنیتی وزیر کشور و ابوالحسن فیروزآبادی قائم مقام وزیر کار برگزار شد، واگذاری سهام ۲۸/۵ درصدی به بخش خصوصی منتفی شد .

وی در ادامه افزود: "رییس جمهور تعیین سرنوشت ۲۸/۵ درصد از سهام معدن سنگ آهن بافق را به وزارت کار محول کرده است و وزارت کار به پشتوانه‌ی دستور رییس جمهور و مباحث طرح شده در هیأت دولت، واگذاری این سهام توسط فراپورس را منتفی اعلام کرده است."

هر چند جریان بازنده و در راس آنها رییس سازمان خصوصی‌سازی مدعی است: "واگذاری به صورت قطعی انجام شده است و به هیچ عنوان قابل لغو نیست، چون فرآیند قیمت‌گذاری و عرضه‌ی آن کاملاً قانونی بوده است."

اما واقعیت این است که آب رفته به جوی باز نخواهد گشت، چرا که مقامات دولتی و امنیتی در مذاکرات خود با کارگران اعتصابی معدن سنگ آهن بافق عنوان کردند، خصوصی‌سازی معدن لغو شده و ۱۵ درصد از سهام این معدن نیز تا چهار ماه آینده به شهرستان بافق واگذار می‌شود. وعده‌هایی که با تایید نماینده‌ی کارگران همراه بود.

با به کرسی نشستن خواست کارگران و عقب‌نشینی دولت در همه‌ی جبهه‌ها، **محمدحسن تشکری، علی محمد تشکری، کاظم کارگران، رضا دهستانی، رضا خواجه‌زاده و ایرانی**، شش کارگر بازداشتی معدن سنگ آهن بافق از زندان «خلد برین» یزد آزاد و راهی شهرستان بافق شدند.

همسر یکی از بازداشت شدگان در این باره به ایلنا گفت: بر خلاف قرار قبلی، محمدحسن تشکری، رییس شورای شهر بافق با قرار کفالت ۷۰ میلیون تومان و سایر کارگران با قرار کفالت ۵۰ میلیون تومانی آزاد شده‌اند.

تجربه‌ی دیگران:

حقوق اتحادیه‌ای در الجزایر - بخش آخر

دیده‌بان حقوق بشر، ۲۷ می ۲۰۱۴

آزار و ارباب رهبران اتحادیه‌ها - ادامه

نوامبر ۲۰۱۳: کارزار در حمایت از رشید مالاوی

یاسین زید، یک فعال حقوق بشری و عضو اتحادیه‌ی سراسری مستقل کارمندان ادارات دولتی (ا.م.ک.ا.د.) از زمانی که به فعالیت‌های اتحادیه‌ای رو آورده است، با آزار و تهدید مقامات الجزایر روبرو شده است. زید می‌گوید که در تاریخ ۱ اکتبر ۲۰۱۲، اتوبوسی که او در آن، به قصد دیدار با کارگران یک شرکت نفتی، سفر می‌کرد، مورد کنترل قرار گرفت. "پلیس من را از اتوبوس پایین آورد و به ایستگاه مرکزی پلیس اوورجلا برد. در آنجا چند بار کتکم زدند. سپس دو نفر در لباس سیویل مرا به محل دیگری بردند. تا روز بعد در آنجا بازداشت بودم. سپس مرا به دادستانی اوورجلا بردند. در آنجا دادستان حکم به بازداشت من داد."

روز ۸ اکتبر یاسین زید در برابر دادگاه اوورجلا قرار می‌گیرد. اتهام او حمله، توهین و وارد آوردن آسیب جسمی به یک مأمور پلیس اعلام شده بود که می‌بایست برابر مواد ۱۴۴ و ۱۴۸ قانون جزای الجزایر، کیفر شود. دادگاه یاسین را به شش ماه حبس تعلیقی محکوم می‌کند. او در ۱۶ اکتبر ۲۰۱۲ به این حکم اعتراض می‌کند و خواهان تجدید نظر می‌شود. روز ۷ می ۲۰۱۴ دادستان او را به دادگاه تجدید نظر که می‌بایست در تاریخ ۲۱ می برپا می‌شد، احضار می‌کند. اما بعداً به او اطلاع داده می‌شود که دادگاه به ۴ ژوئن موکول شده است.

امینه سیدهوم، وکیل زید، می‌گوید: "یک نفر که شاهد بازجویی پلیس از زید بوده است، به من گفته است که سه پلیس به مدت دو ساعت از زید بازجویی می‌کردند، و در حالی که به زید دستبند زده بودند، با مشت و سیلی به صورت و گردن او می‌زدند." زید سخنانش را چنین تکمیل می‌کند: "من پس از خاتمه‌ی بازداشت، از مأموران پلیس به اتهام بدرفتاری به دادستان کل شکایت کردم. اما دادستان هیچ اقدامی برای رسیدگی به شکایت من نکرد."

قاعدتا نمی‌بایست منتظر دیگری شد، هر فعال کارگری از هر ابزاری در هر مکانی که هست، می‌تواند از هم‌اکنون دستمزد را به عنوان یک مطالبه‌ی ملی مطرح کند.

زاویه دیگر این است که، آنچه تا کنون نیروهای سرکوبگر حکومت از آن بیشترین بهره را برده‌اند، ایجاد تفرقه در بین فعالان و تشکلهای کارگری بوده است. کم نیستند نیروهای امنیتی‌ای که با نفوذ در تشکلهای کارگری با هدف ایجاد تفرقه در بین فعالان مستقل و یا دور کردن تشکلهای صنفی از یکدیگر، وظیفه‌ی خود را در تضعیف آنان به کار می‌بندند.

برای رسیدن به یک مطالبه‌ی صنفی لازم نیست صد درصد کارگران یا تشکلهای صنفی هم‌فکر و هم‌نظر شوند، کافی است بر اساس موضوعی ۳۰ درصد توافق ایجاد شود، از همین مقدار توافق هم می‌توان بیشترین بهره را برد.

تاکتیک دیگر حکومت همیشه و در همه جا این چنین بوده و هست که با جدا تعریف کردن پایه‌ی دستمزد کارگران دولتی از خصوصی، و یا چشم‌پوشی بر ستمی که در حق کارگران صنوف و... وارد می‌شود، قدرت سازمان‌یابی کارگران را در یک بستر واحد محدود کند و با اجرای نمایش‌نامه‌های مختلف در شورای عالی کار که بیشترین رای از آن کارفرمایان و دولت است، کارگران را از دستیابی به حق خود بازدارند.

شعار پایه‌ی دستمزد واحد (ساعتی پنج هزار تومان) برای همه‌ی کارگران یا ۴۰ درصد افزایش دستمزد (با توجه به افزایش تورم) یا افزایش دستمزد بر اساس بالا رفتن قیمت ارز که نشان‌دهنده‌ی میزان حقیقی ارزش پول ملی است، می‌تواند بسترهای لازم را برای مبارزه‌ای صنفی در قالب مطالبات ملی به بار نشاند.

استفاده از رسانه‌ها، در داخل یا خارج کشور، به صورت مستمر و برنامه‌ریزی شده، این امکان را به همه‌ی فعالان کارگری و لیبرهای صنفی می‌دهد که از هم‌اکنون زمینه‌ی لازم را برای کسب دستمزد متناسب با شأن زندگی شرافتمندانه برای کارگران ایران رقم زنند.

تاثیر و جهت‌دهی تفکر توده‌ها بر اساس "ادعا، تکرار و سرایت" عمل می‌کند. بنابراین هر چقدر خواست کارگران از طریق تریبون‌های مختلف و یا گفت‌وگوی چهره به چهره با همکاران خود در مکان‌های مختلف، محیط‌های کار یا مراکز عمومی و... تکرار شود، به همان نسبت استقبال عمومی برای رسیدن به هدف مشترک امکان‌پذیرتر خواهد بود.

تضمین موفقیت مبارزات کارگران تنها با تکمیل پازل وحدت در ابعاد صنفی و ملی محقق می‌شود. از این رو با پذیرش همه‌ی تفاوت‌ها در بین تشکلهای صنفی و فعالان کارگری، گام عملی خود را برای مبارزه‌ای گسترده‌تر و مشترک به سرانجام رسانیم.

اتحادیه و پیوستن به اتحادیه‌ای که خود انتخاب می‌کنند، بدون هرگونه مجوز قبلی، و فقط در تبعیت از مقررات تشکل مورد نظر، برخوردارند.

میشل توبینت، پریزیدنت «شیکه‌ی اروپایی-مدیترانه‌ای حقوق بشر» می‌گوید: «سابقه‌ی مثبت الجزایر در تصویب کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار و سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری باید به سابقه‌ی باز هم بهتری در اجرای عملی این کنوانسیون‌ها منجر گردد. الجزایر به ویژه نیاز دارد که فعالان اتحادیه‌ای را در برابر تلافی‌جویی به خاطر فعالیت‌های اتحادیه‌ای‌شان محافظت کند.

📖 اخبار خارجی:

در هم‌بستگی با معدن‌چیان بافق معدن‌چیان بازداشت شده را آزاد کنید!

سپتامبر ۲۰۱۴، اتحادیه‌ی جهانی «اینداستری آل»

عکس سایت «اینداستری آل» از معدن‌چیان بافق

اتحادیه‌ی جهانی «اینداستری آل» از رییس جمهور ایران خواست موجبات آزادی کارگران معدن سنگ آهن بافق را، که به خاطر اعتصابی که از ۱۹ اوت جریان دارد بازداشت شده‌اند، فراهم آورد.

بیش از پنج‌هزار معدن‌چی در حمایت از کارگرانی، که به دلیل مشارکت در اعتصابی ۴۰ روزه در ماه‌های گذشته بازداشت شده‌اند، کار را به زمین گذاشته‌اند. اتحادیه‌ی «اینداستری آل» همچنین نسبت به وجود قرار بازداشت برای کارگران دیگر هشدار داده است.

جیرکی راپنا، دبیرکل «اینداستری آل» در نامه‌ی خود به رییس جمهور ایران، حسن روحانی، می‌نویسد: «ما از

در تاریخ ۱۴ ژوئن ۲۰۱۳، «شیکه‌ی اروپایی-مدیترانه‌ای حقوق بشر» نامه‌ی به وزارت کار و تأمین اجتماعی الجزایر و به دانشگاه محل کار رشید مالاوی نوشت و در باره‌ی پرونده‌ی او، که پیش‌تر گزارش وضع او داده شده است، از آنان اطلاعات خواست. تا کنون از هیچ یک از این دو ارگان پاسخی به نامه دریافت نشده است.

پیش‌تر از این، کارشناسان سازمان بین‌المللی کار، الجزایر را به خاطر نقض حقوق کارگران برای اعتصاب، برای تشکیل اتحادیه‌ی مورد نظر خودشان برابر کنوانسیون‌های ۸۷ و ۹۸ این سازمان، مکرراً مورد انتقاد قرار داده‌اند. اما اکنون پرونده‌ی الجزایر برای نخستین بار برای آزمون در اختیار «کمیته‌ی کاربست استانداردها» قرار می‌گیرد. این کمیته متعلق به سازمان بین‌المللی کار، متشکل از نمایندگان دولت‌ها، کارفرمایان و کارگران است. از دولت‌هایی که برای آزمون انتخاب می‌شوند، خواسته می‌شود که توضیح دهند کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار را چگونه اجرا می‌کنند. همچنین از آن‌ها خواسته می‌شود اطلاعات لازم را در موضوعات مورد مناقشه ارائه دهند.

«کمیته‌ی کارشناسان سازمان بین‌المللی کار»، مطابق گزارش خود در باره‌ی اجرای استانداردهای بین‌المللی کار، از دولت الجزایر خواسته است که اقدامات مشخصی را که برای تکمیل قوانین برای مقابله با ممنوعیت سازمان‌های کارگری معمول داشته است، توضیح دهد. این کمیته همچنین از دولت الجزایر خواسته است که به اتهامات وارد بر آن، دایر بر آزار و تهدید اعضا و رهبران اتحادیه‌های کارگری، پاسخ دهد.

سازمان «دیدبان حقوق بشر» و «شیکه‌ی اروپایی-مدیترانه‌ای حقوق بشر» کمیته‌ی پیش‌گفته را فراخوانده‌اند که از دولت الجزایر بخواهد قانون ۹۰-۱۴ را به نحوی تکمیل کند که کارگران، صرف نظر از این که به کدام بخش تعلق دارند، بتوانند اتحادیه، فدراسیون و کنفدراسیون‌های مورد نظر خودشان را تشکیل دهند. دو سازمان نامبرده همچنین از کمیته خواسته‌اند که از دولت الجزایر بخواهد به حقوق اتحادیه‌ای، از جمله از طریق صدور رسید درخواست تشکیل اتحادیه که مطابق مقررات اعلام شده تکمیل شده‌اند، و منع هرگونه مداخله‌ی غیرقانونی در کار و فعالیت اعضا و فعالان اتحادیه‌های کارگری، احترام بگذارد.

الجزایر در چارچوب «منشور آفریقایی حقوق بشر» و «معاهده‌ی بین‌المللی در باره‌ی حقوق سیاسی و مدنی» نیز دارای تعهداتی است. در این اسناد نیز حق تشکل و انجمن تضمین شده است. «معاهده‌ی بین‌المللی در باره‌ی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» نیز از حقوق خاص ناظر بر آزادی تشکل و عضویت در اتحادیه‌های کارگری حمایت می‌کند.

ماده‌ی ۲ کنوانسیون ۸۷ سازمان بین‌المللی کار در باره‌ی حق آزادی انجمن و حمایت از حق تشکل، تصریح می‌کند که کارگران و کارفرمایان -بی هیچ تمایزی- از حق ایجاد

اعتصاب روز پنجشنبه در هماهنگی میان ائتلافهای محلی، "4-اف برای 15"، و گروه های فشار که توسط اتحادیه‌ها حمایت می‌شوند، برگزار می‌شود و خواست حداقل دستمزد ۱۵ دلار در ساعت را برای چهار میلیون کارگر "فست فود" پیش می‌کشد.

اعتصاب پنجشنبه، هفتمین اعتصاب کارگران فست فود از نوامبر 2012 به این سو است. در آن تاریخ کارگران فست فود در نیویورک دست به اعتصاب زدند. از آن پس هر اعتصاب بزرگتر از اعتصاب قبلی شده است؛ واقعیتی که محرک باراک اوباما برای اخذ موضع مثبت نسبت به افزایش حداقل دستمزد در این بخش بوده است.

* نام کامل این شکل "Fast Food Forward and Fight for 15"، به معنای "فست فود برای ۱۵ [دلار در ساعت] به پیش و بجنگ" است، که به اختصار "4-اف برای 15" نامیده می‌شود.

بازداشت غیر قانونی شماری از معدنچیان و دامن زدن به وخامت اوضاع با اعزام پلیس ضدشورش به معدن در پاسخ به خواست به حق کارگران دایر بر رسیدگی به توافقات اعتصاب قبلی‌شان، عمیقاً نگران‌انگیز است.

"توجه به این نکته دارای اهمیت است که بازداشت این کارگران به دلیل مقابله‌ی آنان با سیاست حکومت در امر خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی است؛ سیاستی که در نتیجه‌ی آن، شرایط کار معدنچیان به مراتب بدتر خواهد شد. از این رو تمام کارگران بازداشت شده باید فوراً و بدون قید آزاد شوند."

توضیح بولتن: به دلیل آشنایی خوانندگان ایرانی، اطلاعات مربوط به اعتصاب معدنچیان بافق از این خبر حذف شده است.

امریکا

کارگران "فست فود" در صدد بزرگترین اعتصاب

گاردین، ۲ سپتامبر ۲۰۱۴

تظاهرات کارگران در برابر مک دونالد در اعتراض به دستمزدهای پایین و رفتار نامناسب با کارگران

آلمان

اعتصاب برای هشدار

راديو آلمان، ۲ سپتامبر ۲۰۱۴

عکس آرشیوی از یک اعتصاب در راه آهن

روز دوشنبه ۱ سپتامبر کارگرانی که توسط اتحادیه‌ی لوکوموتیورانان دوچه‌بان (راه آهن آلمان) نمایندگی می‌شوند در مشاجره‌ی جاری بر سر حقوق دست به اعتصاب محدود زدند. مذاکره بین شرکت اوپراتور راه آهن سراسری و اتحادیه‌هایی که کارگران این شرکت را نمایندگی می‌کنند، در ماه اوت بدون نتیجه به پایان رسید.

اتحادیه‌ی لوکوموتیورانان راه‌آهن آلمان در اعلامیه‌ای این اعتصاب سراسری را از ساعت ۱۸ تا ۲۱ دوشنبه اعلام کرد، که تنها شامل بخش حمل و نقل بار می‌شود. بنا بر این اعلامیه، بخش حمل و نقل بار ۸۰ درصد رانندگان قطار و ۳۰ درصد سایر کارگران راه‌آهن آلمان را در بر می‌گیرد.

کارگران بخش "فست فود" (غذای سریع) امریکا در کار برنامه‌ریزی برای بزرگ‌ترین اعتصاب خود در روز پنجشنبه ۴ سپتامبر، به خاطر حداقل دستمزد و مراقبت‌های سلامتی ناچیزانند.

این آخرین اعتصاب از یک مجموعه اعتصاب است که از تقابل فزاینده و التهابی میان شرکت‌های فست فود و کارگران‌شان حکایت دارند. فشار بر مک‌دونالد، این بزرگ‌ترین شرکت فست فود، بر سر مناسبات آن با کارگران و امتیازدارانش تلنبار شده است.

برنامه‌ی کارگران شرکت‌های مک‌دونالد، برگر کینک، پیتزا هوت و دیگر زنجیره‌های بزرگ برای روز پنجشنبه این است که در سراسر کشور در بیرون از غذاخوری‌های این شرکت‌ها دست به اعتراض بزنند.

این چهار کارگر خواهان پرداخت ۶۵ میلیون ین (۶۲۰ هزار دلار) اضافی بابت کار در شرایط خطرناک شده‌اند.

این نخستین بار است که تپکو با اقدام قانونی کارگران فوکوشیما در ارتباط با حقوق و شرایط کار مواجه می‌شود.

شکایت‌نامه توسط دو کارگر که هنوز در فوکوشیما کار می‌کنند و دو کارگر قبلی آن تنظیم و اقامه شده است.

یکی از کارگران در مصاحبه با رادیوی ژاپن اظهار داشت: "ممکن است روزی آسیب‌های جسمی بسیاری در من بروز کنند. این وضع را خیلی کسان دیگر هم دارند، اما این از آن دست مسائلی است که سخت بتوان در باره‌اش قضاوتی داشت."

او افزود: "من ممکن است اخراج شوم و کار دیگری هم پیدا نکنم. اما امیدوارم این اقدام موجبی باشد تا دیگران هم برخیزند و حق‌شان را طلب کنند."

نیروگاه هسته‌ای فوکوشیما در ماه مارس ۲۰۱۱ در اثر یک سونامی مهیب، که سیستم خنک کننده‌ی آن را از کار انداخت، به نقطه‌ی بحرانی "دوب هسته‌ای" رسید.

نشت تشعشعات هسته‌ای متعاقب این حادثه محیط اطراف نیروگاه را در شعاع وسیعی غیر قابل استفاده کرد. ده‌ها هزار نفر به علت آلودگی رادیواکتیوی منطقه ناگزیر به ترک خانه و کارشان شدند و اکثریت آنان هنوز قادر به بازگشت نشده‌اند.

شرکت تپکو در حال حاضر مشغول زدودن و خنثی کردن تشعشعات باقی‌مانده برای به گور سپردن بقایای نیروگاه است. به این منظور یک "دیواره‌ی یخی" زیر زمینی ساخته خواهد شد که آب دارای اشعه را مهار کند.

قبل از سونامی گفته شده حدود شش هزار تن در نیروگاه کار می‌کردند. شکایت تنظیم شده خواهان آن است که غرامت "کار در شرایط خطرناک" مستقیماً توسط تپکو یا دولت به تمام این کارگران پرداخت شود. اما بسیاری از این عده در استخدام پیمانکاران و پیمانکارن جزء بوده‌اند.

دادخواست اعلام می‌کند که پیمانکاران جزء به هزینه‌ی کارگران از کمک صندوق‌هایی که برای انحلال نیروگاه تشکیل شده، برخوردار شده‌اند.

وکیلی که این پرونده را از جانب کارگران فوکوشیما هماهنگ می‌کند، می‌گوید که "انتظار می‌رود حداقل دو کارگر دیگر نیز به این دادخواست بپیوندند."

روز دوشنبه اتحادیه‌ی نامبرده اعلام کرد که اعتصاب را به عنوان بخشی از کوشش خود برای تضمین افزایش ۵ درصدی حقوق کارگران، فراخوانده است. در اعلامیه آمده است: "در انتخاب زمان، ما این را نیز در نظر داشته‌ایم که بسیاری از مسافران آزرهفته، برای برگشت از قطارهای صبح نخستین روز کار استفاده می‌کنند. بنابراین اثرات این نخستین اعتصاب اساساً محدود به بخش بار خواهد بود."

روحیه‌ی انسداد

رییس اتحادیه، کلاوس وسلسکی، می‌گوید: "اعتصاب ناگزیر شده بود، زیرا مدیریت راه‌آهن از یک "روحیه‌ی انسدادی" برخوردار است و از نیل به توافق در پشت میز مذاکره می‌پرهیزد."

هفته‌ی گذشته اتحادیه‌ی لوکوموتیورانان راه‌آهن آلمان دست به هماهنگی با اتحادیه‌ی خلبانان لوفت‌هانزا زده بود تا مانع شوند که هم‌زمانی احتمالی اعتصاب راه‌آهن و اعتصاب روز جمعه‌ی گذشته‌ی خلبانان «ژرمان وینگ» (از شرکت‌های وابسته به لوفت‌هانزا) حمل و نقل در آلمان را تماماً متوقف کند.

انتظار می‌رود که به دنبال این اعتصاب، مذاکرات میان اتحادیه و مدیریت راه‌آهن آلمان از سر گرفته شوند. اولریش وبر، مدیر بخش منابع انسانی راه‌آهن آلمان در مصاحبه با اشپگل گفت: "ما خواهان گفتگویم". نماینده‌ی اتحادیه هم در واکنش نسبت به این سخنان اعلام کرد که "راه‌آهن آلمان هیچ راهی جز افزایش فشار از طریق اعتصاب باقی نگذاشته بود."

ژاپن

شکایت کارگران فوکوشیما علیه "تپکو"

بی.بی.سی، ۲ سپتامبر ۲۰۱۴

پیش از انفجار شش هزار نفر در نیروگاه فوکوشیما کار می‌کردند.

چهار کارگر نیروگاه در حال بسته شدن فوکوشیما، از شرکت تپکو، اوپراتور این نیروگاه، بابت عدم پرداخت "سختی کار" شکایت کرده‌اند.

کارگران ایران:

در پی مسدود شدن حساب شهرداری زابل

کارگران شهرداری تجمع کردند

بهنام ابراهیمزاده:

اعتصاب غذای خشک خواهیم کرد

بهنام ابراهیمزاده از تاریخ هفدهم مرداد ماه در اعتصاب غذا به سر می‌برد و به زندان «رجایی‌شهر» کرج تبعید شده است، «کمیته‌ی دفاع از بهنام ابراهیمزاده» اعلام کرد: «سه‌شنبه چهارم شهریور ماه به خاطر وخامت حال جسمی، بهنام به بهداری زندان رجایی‌شهر منتقل و در آنجا از سوی مسئولان زندان تهدید شد که اگر به اعتصاب غذای خود پایان ندهد، او را به سلول انفرادی منتقل خواهند کرد.»

کارگران خدماتی شهرداری در مقابل فرمانداری و چند نهاد اداری منطقه‌ی زابل، تجمع کردند.

به گزارش «ایلنا»، یکی از کارگران معترض در این رابطه به خبرنگار ایلنا در زابل گفته است: دلیل تجمع اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق است.

وی افزود: به منظور پیگیری مطالبات معوقه، روز گذشته به ترتیب در مقابل ساختمان دادگستری، فرمانداری، شورا و شهرداری زابل تجمع برگزار شد که در مقابل مسئولان مربوطه وعده‌ی پیگیری مطالبات کارگران را دادند.

در ادامه شهلا رضوانی، سخن‌گوی شورای شهر زابل که به منظور پیگیری مطالبات کارگران شهرداری زابل در جمع کارگران معترضین حاضر شده بود، با تشریح جزئیات علت مسدود شدن حساب‌های شهرداری زابل، به کارگران وعده‌ی پیگیری مطالبات معوقه‌ی آنان را داد.

در ادامه‌ی اطلاعیه‌ی این کمیته آمده است: بهنام با توجه به این فشارها اطلاع داده که اگر تا تاریخ دهم شهریور به خواست و مطالباتش رسیدگی نشود، وارد اعتصاب غذای خشک خواهد شد.

کمیته‌ی دفاع از بهنام ابراهیمزاده ضمن محکومیت این همه فشار و برخوردهای ضد کارگری با بهنام ابراهیمزاده خواستار آزادی بهنام ابراهیمزاده و تمامی فعالان کارگری زندانی و زندانیان سیاسی است.

اعتصاب کارگران در پتروشیمی «فجر»

از زمان تبدیل شدن بخشی از قرارداد کارگران پیمانی به مستقیم در پتروشیمی فجر، حق پدی آب و هوا، ارتفاع، جذب و... در فیش حقوقی این کارگران محاسبه نشده است. بنابراین حدود ۵۰ کارگر قرارداد مستقیم کارگاه مرکزی فجر، در اعتراض به این شرایط دست از کار کشیدند.

اعتصاب با وعده‌های رییس حراست پتروشیمی فجر برای پیگیری مطالبات کارگران در روزهای آینده پایان یافت.

تجمع کارگران «ماشین لنت سمنان» در مقابل فرمانداری

جمعی از کارگران کارخانه‌ی «ماشین لنت سمنان» به همراه خانواده‌های‌شان در اعتراض به اخراج و مطالبات حقوقی معوقه، در مقابل فرمانداری شهرستان سمنان تجمع کردند. سید جواد موسوی نماینده‌ی کارگران اخراجی شرکت ماشین لنت سمنان در این زمینه به ایلنا گفت: کارفرما اول شهریور ۲۲ تن از کارگران قراردادی کارخانه را به دلیل آن که در مقابل تعهدنامه‌ی اجباری پیش از امضای قرارداد مقاومت کرده بودند، اخراج کرد.

به گفته‌ی موسوی، تعدادی از کارگران قراردادی که امنیت شغلی ندارند، با ترس از اخراج ناچار شده‌اند تعهدنامه‌ی ساختگی کارفرما را امضا کنند، اما ۱۲ کارگر راضی به این کار نشدند و از کار اخراج شدند.

طومار اعتراضی کارگران «ایران صدرا»

جمعی از کارگران بیکار شده‌ی پروژه‌ی «پل میان گذر» دریاچه‌ی ارومیه که زیر نظر شرکت «صنایع دریایی ایران صدرا» فعالیت دارند، با امضای طوماری به پرداخت نشدن حدود ۹ ماه حقوق معوقه‌ی خود اعتراض کردند.

از سال ۸۲ که شرکت صنایع دریایی ایران صدرا فعالیت خود را در پروژه‌ی «پل میان‌گذر» ارومیه آغاز کرد، ۴۰۰ کارگر مشغول به کار شدند اما تا امروز تعداد کارگران شاغل در این پروژه به ۳۰ تن کاهش یافته است.

در بخش پایانی این نامه، امضاء کنندگان تصریح کردند: به زودی کارگاه‌های مستقر در اطراف پل میان‌گذر دریاچه‌ی ارومیه توسط مسئولین صنایع دریایی (ایران صدرا) جمع‌آوری می‌شود کارگران نگرانند با جمع‌آوری تجهیزات کارگاهی ایران صدرا در پروژه پل میان‌گذر ارومیه، دست‌شان از حقوق قانونی خود کوتاه شود.

حوادث کار:

مرگ یک کارگر در کارخانه‌ی لبنی "کوشان توس"

بر اساس آنچه دوربین‌های مدار بسته‌ی کارخانه لبنی «کوشان توس» نشان می‌دهند، برات‌الله عارف مقدم، از کارگران قرار دادی شرکت لبنی «فخر ترشیزکوشان توس» که مسئولیت نگهبانی را در این شرکت بر عهده داشت، بر اثر سقوط در کانال فاضلاب جان خود را از دست داد. وی مشغول برطرف کردن نشستی لوله‌ها با نخ ورپلاستیک بوده که یکی از لوله‌های ۴۰ تا ۵۰ سانتی از رزوه رها شده و وی به درون کانالی به ارتفاع حدوداً سه متری پرتاب می‌شود.

بر اساس مشاهدات و نظر بازرسین اداره کار، محل وقوع حادثه با چنین ارتفاعی فاقد حفاظ و نرده بوده و ایمنی لازم را برای جلوگیری از سقوط احتمالی کارگران نداشته است.

سقوط سه کارگر از داربست در پالایشگاه بندر عباس

سه کارگر ساختمانی در کارگاه شرکت پیمانکاری «صنایع آذرب» در پروژه‌ی طرح و توسعه‌ی بنزین پالایشگاه [قدیم] بندرعباس، بر اثر «سقوط از داربست» دچار حادثه شدند و یکی از آنان جان باخت.

بنا بر گزارش منابع خبری ایلنا از پالایشگاه بندرعباس، در این حادثه که در تاریخ ۲۹ مرداد رخ داده است، این سه کارگر در ارتفاع ۳۰ متری داخل بدنه‌ی دودکش‌های کوره (بویلر) پالایشگاه در حال رنگ‌آمیزی صنعتی (سند بلاست) بودند که بر اثر رها شدن شلنگ کمپرسور هوا و برخورد آن به زیر الوار ۲۰ سانتی‌متری داربست، به پایین سقوط کردند.

در جریان این حادثه یکی از کارگران کشته شد، یکی دیگر که در میان میله‌های کوره (بویلر) گیر کرده بود دچار آسیب شدید شد و به اغما رفت و کارگر سوم توانست با قلاب شدن بر میله‌های داخل کوره (بویلر) تعادل خود را حفظ کرد و سالم بماند.

مرگ یک کارگر به علت سقوط از طبقه‌ی سوم ساختمان در «شادآباد» تهران رخ داد:

به گزارش «ایلنا» (هشتم مرداد ماه)، یک کارگر ساختمانی هنگام کار در یک واحد مسکونی در خیابان ۱۷ شهریور شادآباد تهران به دلیل رعایت نشدن اصول ایمنی، حین کار تعادلش را از دست داد و از طبقه‌ی سوم به ته چاله‌ی آسانسور سقوط کرد و جان باخت.

کشته شدن یک کارگر بر اثر انفجار در سکوی گاز

بر اثر وقوع انفجار شیلنگ گاز در سکوی گازی فاز ۱۶ بندر «دیر»، یکی از کارگران متخصص سکوی بنام «رامین» جان خود را از دست داد.

براساس خبر منتشر شده، این کارگر که با شلنگ‌های مخصوص، هلیدک را به طبقات پایین با فشار تزریق و وارد لوله‌ها می‌کرده است، بر اثر شدت انفجار پرتاب شده و در

بدون هیچ‌گونه توجیه قانونی تضییع می‌شود.

در دولت قبل، با پیگیری‌های قضایی کارمندان، نمایندگان مجلس و دیوان عدالت اداری جلوی اجرای این بخشنامه گرفته شده، اما عسکری‌آزاد مجدداً این بخشنامه را برای نهادهای دولتی ابلاغ کرده است.

این بخشنامه که در دوران دولت سابق با سیل نارضایتی‌ها و مخالفت‌های میلیون‌ها کارمند دولت مواجه و در نهایت با اقدام مجلس شورای اسلامی و دیوان عدالت اداری لغو شد، حذف اضافه‌کاری کارمندان دولت زیر پوشش قانون مدیریت خدمات کشوری از کسور بازنشستگی را ابلاغ می‌کند.

طرح «استاد شاگردی» محکی برای دولت روحانی

"وزارت کار با واگذاری موضوع به مدیران پایین دستی در سازمان فنی حرفه‌ای، از پذیرش مستقیم پاسخ‌گویی به کارگران سر باز می‌زند و در مقابل این مدیران نیز بی‌توجه به مغایرت‌های جدی قانونی این طرح با قانون اساسی و قانون کار و همچنین مقابله‌نامه‌های بین‌المللی، بر درستی طرح و سیاسی‌کاری مخالفان آن اصرار دارند".

یک فعال مستقل کارگری باردیگر بر خلاف قانون بودن اقدام سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در خصوص اجرای شیوه‌نامه‌ی نوین استاد-شاگردی تاکید کرد.

حسین اکبری از اعضای کارزار نه به شیوه نامه استاد-شاگردی نوین در واکنش به اظهارات چندی پیش پوران‌دخت نیرومند، معاون آموزشی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، به خبرنگار ایلنا گفت: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان‌های تابعه همچون سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای و سازمان تامین اجتماعی، ملزم و موظف به اجرای قوانین هستند و بنا به رویه‌ی جاری در امر قانون‌گذاری، اجرای آزمایشی هر گونه طرح مبتنی بر هر فلسفه و نظریه‌ای

نتیجه صورت وی به طور کامل متلاشی می‌شود.

به گزارش ایلنا: این حادثه حوالی یکشنبه‌ی هفته جاری در یکی از سکوهای بندر دیر رخ داده است.

یکی دیگر از کارگران متخصص این سکو در تشریح شدت این حادثه گفته است: هر گلوله‌ای که از اسلحه شلیک می‌شود فشاری برابر با ۲ (بار) وارد می‌کند و این در حالی است که این گاز با فشاری حدود ۲۰۰ (بار) به صورت رامین برخورد کرده است.

وی که معتقد است دلیل وقوع این حادثه خستگی بیش از حد رامین بوده، با اشاره به اضافه‌کاری‌های اجباری برای کارگران شاغل در سکو مدعی شده است: کارگران به صورت اجباری باید روزی ۱۴ ساعت کار کنند اما آن روز به جای ۱۴ ساعت ۲۴ ساعت بود که روی سکو کار می‌کردیم، یعنی ۲۴ ساعت هیچ چیز به جز آب نمی‌دیدیم.

در این خبر همچنین به سابقه‌ی تکرار چنین اتفاقاتی در سکوهای گاز و نفت اشاره شده است.

بخشنامه‌ی دولت علیه بازنشستگان

دولت حسن روحانی به تازگی بخش‌نامه‌ای را برای اجرا به دستگاه‌های دولتی ابلاغ کرده است که با اجرای آن، حقوق بازنشستگی و پاداش پایان خدمت کارکنان دولت که از این پس بازنشسته می‌شوند، به حدود نصف کاهش خواهد یافت.

سایت «فرارو» در این زمینه نوشت: بخشنامه‌ی مذکور حقوق بازنشستگی و پاداش پایان خدمت کارکنان دولت را نزدیک به ۵۰ درصد کاهش می‌دهد و این در حالی است که کارکنان دولتی بابت همین بخش، کسورات مرتبط را به صندوق تامین اجتماعی واریز کرده‌اند. به این ترتیب، با اجرای این بخشنامه، سال‌ها حق و حقوق آنان آشکارا و

چنانچه از سوی کمیسیون اجتماعی مجلس طرح و قانونی نشود؛ کاری خلاف قانون و اصرار بر اجرای خلاف قانون جرم است.

وی بآبادآوری سخنان این مقام مسئول سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای مبنی بر این که رفتارهای غیر حرفه‌ای برخی مجامع مخالف طرح استاد-شاگردی باعث شده تا این طرح به نتایج مطلوب خود نرسد، گفت: خوب است که مسئولان این سازمان در خصوص این که شیوه‌نامه‌ی ابداعی و خلق‌الساعه‌ی آن سازمان، بدون توجه به اصول حقوقی و قانونی، مسائلی چون منع بهره‌کشی از افراد، برخورداری از حق آزادی اختیار کردن شغل و تامین معاش را نقض کرده است پاسخ دهند.

وی گفت: به دلیل همین تعارض‌های آشکار میان طرح استاد شاگردی نوین با اصول قانون اساسی، مقررات قانون کار و مقاله‌نامه‌های بنیادین حقوق کار بود، که بیش از پنج هزار تن از سراسر کشور به طور هماهنگ و در اعتراض به تصویب و اجرای این طرح طوماری را خطاب به وزیر کار ارسال کردند.

این فعال صنفی کارگری افزود: ظاهراً از آنجا که پیگیری‌های انجام شده‌ی اعضای کارزار برای توقف قانونی این طرح راه به جایی نبرد، در نهایت در واپسین روزهای باقی‌مانده از اجلاس امسال سازمان جهانی کار، قرار شد یک تشکل رسمی کارگری که به عنوان یکی از اعضای کارزار مقابله با طرح استاد-شاگردی نوین، هیأت کارگری ایران را در نشست امسال اجلاس سازمان جهانی کار همراهی می‌کرد، شکایتی را بر علیه استمرار این طرح در دبیرخانه‌ی این سازمان طرح کند.

وی گفت: به باور اعضای کارزار، با ابطال این طرح از سوی وزارت کار، میزان پایبندی دولت یازدهم به قانون محک تازه‌ای خواهد خورد و هیچ اتهامی از بابت نقض حقوق کار متوجه دولت ایران نخواهد بود.

این فعال کارگری افزود: با این حال واکنش تعجب برانگیز معاون آموزشی سازمان فنی و حرفه‌ای نشان می‌دهد که در حال حاضر مبارزه علیه طرح استاد شاگردی وارد مرحله‌ی جدیدی شده است و وزارت کار با واگذاری موضوع به مدیران پایین دستی در سازمان فنی حرفه‌ای، از پذیرش مستقیم پاسخ‌گویی به کارگران سر باز می‌زند و در مقابل، این مدیران نیز بی‌توجه به مغایرت‌های جدی قانونی این طرح با قانون اساسی و قانون کار و همچنین مقاله‌نامه‌ی بین‌المللی، بر درستی طرح و سیاسی کاری مخالفان آن اصرار دارند.